Gavranova dječja obiteljska proza odlikuje se posebnom stilistikom teksta. Pisac odmah, bez okljevanja uvodi mladog čitatelja u tijek zbivanja. Tekst počinje na različit način ali uvijek sa skrivenom intrigom koja ga potiče na dalje čitanje. Kod Gavrana je to često jednostavna rečenica, koja sadrži neku mudru izreku, životnu maksimu s naglaskom na imenicu: *Najvažnija stvar na svijetu je prijateljstvo* (SrD); *Ta ljubav je zaista čudna pojava* (ZdU) ili informira o čemu će biti riječ: *Ovo će biti povijest moga života* (SuMG). Prvu proznu strofu u romanu može otvarati i složenija rečenica s akcentom na glagolskoj radnji, koja nema posebnog uvoda: *Jedne subote u jutarnjim satima sjedili smo za stolom i doručkovali* (KTOM). Početak prve prozne strofe može biti izražen složenom zavisnom rečenicom s elementima školskog žargona koja sadrži karakteristiku glavnog lika i uvodi u vrstu pripovijedanja u obliku tinejdžerskog dnevnika:

> *Srijeda. Najjadnije biće na ovome svijetu je četrnaestogodišnjak bez komada, s bedastom majkom, bedastim ocem i starijim bratom koji sve zna bolje od njega* (PS).